

מ"ת 4290/01/17 - מדינת ישראל נגד ניצן אלופי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 ינואר 2017

מ"ת 4290-01-17 מדינת ישראל נ' אלופי(עציר)

מ"ת 4286-01-17

מ"ת 4292-01-17

מספר פל"א 15560/2017

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
ניצן אלופי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד עטיה דמוני

המשיב - הובא על ידי שב"ס

ב"כ המשיב - עו"ד ישראל מזרחי

אשתו של המשיב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

זו היא בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם לסעי' 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, לאחר שבמקביל הוגש נגדו כתב אישום (מתוקן) המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע בתאריך 17.1.13), ללא ביטוח וללא רישיון רכב תקף.

על פי הנטען, בתאריך 10.1.17, בסמוך לשעה 09:32, נהג המשיב בשדרות צה"ל ופנה לרחוב שפרינצק בקרית ים והוא עשה זאת למרות שנפסל לנהיגה, בהסכמתו, עד תום ההליכים נגדו בתיק בפ"ת 8163-11-16 על פי החלטתו של בית המשפט לתעבורה בחיפה מיום 6.12.16 ובנוסף נפסל המשיב בתאריך 3.2.15 בהיעדרו לתקופה של חודשיים בבית המשפט לתעבורה בחיפה במסגרת תת"ע 7417-09-14, וכן נפסל בתאריך 6.1.16 בהיעדרו לתקופה של 4

עמוד 1

חודשים בבית המשפט לתעבורה בנצרת במסגרת תת"ע 8694-12-15. בתאריך 8.11.16 הודע למשיב אודות שתי הפסילות הנ"ל.

ב"כ המבקשת טען כי בידי המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב כפי שעולה מדוח הפעולה של השוטר. טען כי למשיב רישיון נהיגה משנת 1980 והספיק לצבור לחובתו 65 הרשעות קודמות, הכוללות בין היתר עבירות רבות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אי ציות להוראות של שוטר, תאונה שגרמה לחבלה של ממש ועוד. הוסיף כי למשיב תיק תלוי ועומד בבית המשפט לתעבורה בחיפה, פל"א 8124-11-16, בגין עבירות דומות אשר בגינו נפסל עד תום ההליכי כאמור לעיל. טען כי מסוכנותו של המשיב עולה מעצם העובדה הוא מבצע עבירות דומות ולכן מתווספת החזרתיות והתכיפות בין העבירות. טען כי למרות שהמשיב נהג לבד ברכב הוא טען בפני השוטר כי בנו נהג ברכב. טען כי התנהגותו של המשיב מלמדת על רמת מסוכנות גבוהה וכי אין לתת בו האמון הנדרש לצורך חלופת מעצר. טען כי המשיב שם את צווי בית המשפט ללעג ולקלס וכי אין דרך להרחיקו מכביש אלא בדרך של מעצר. טען כי לפי פסיקת בית המשפט העליון, יש להורות על מעצרו של משיב בעבירות תעבורה, במקרים בהם דפוס התנהגותו הסדרתי מעיד כי אין אימת הדין שורה עליו וכי לא ניתן ליתן בו אמון שלא יפר חלופת מעצר ויסכן את הציבור. טען כי מסוכנותו של המשיב עולה משילובם של המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, התכיפות בביצוע מעשיו ועברו התעבורתי המכביד וביקש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב טען כי לא מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב. טען כי המאשימה מתבססת אך על סמך עדות אחת של השוטר שכביכול ראה את המשיב נוהג ברכב. טען כי מדוח הפעולה של השוטר עולה כי הנאשם הגיע ממולו כאשר השוטר לא ציין היכן ביצע את פניית הפרסה, כיצד שמר על קשר עין עם רכבו של המשיב, כיצד הבחין במשיב נוהג וכיצד זיהה את המשיב. טען כי כאשר השוטר הגיע לרכבו של המשיב הרכב היה כבוי. ציין כי הטענה הראשונה של המשיב הייתה שלא הוא נהג ברכב וכי מי שנהג ברכב היה בנו של המשיב וכי המשיב בחקירתו שב וחזר על גרסתו. לגבי מסוכנות טען כי למשיב עומדת הרשעה אחת ויחידה בעבירה דומה משנת 1987. ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות והרפואיות של המשיב אשר עבר תאונת דרכים ומתהלך באמצעות קביים ומתקיים מקצבה. טען כי לפי פסיקת בעת המשפט העליון אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אלא באופן חריג בלבד. ביקש לשחרר את המשיב למעצר בית בפיקוח מתאים.

דין והכרעה

בבואו לדון בבקשה מעין זו אמור בית המשפט לבדוק האם קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב והאם מתקיימת עילת מעצר בעניינו. בהמשך יש לבחון שאלת קיומה של חלופה מתאימה אשר תפגע בחירותו של המשיב פחות ממעצר ממש.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות מצאתי כי מתקיימות כנגד המשיב ראיות לכאורה בנוגע לאישומים המיוחסים לו בכתב האישום.

כך, מדוח הפעולה עולה כי השוטר נסע אחרי הרכב תוך שמירה על קשר עין רצוף כאשר לא היה רכב בינו לבין רכבו של המשיב, וכי כאשר הרכב נעצר המשיב פתח את דלת הנהג ויצא מהרכב, כאשר לא היה ברכב נוסע נוסף.

בנוסף מצאתי כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות בשים לב למעשים המיוחסים למשיב. מי שנוהג בפסילה, ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח וללא רישיון רכב תקף, הרי הוא מסוכן ומתקיימת בעניינו עילת מעצר שמקימה את הבסיס לבקשה הנוכחית. העובדה שהמשיב נפסל ביום 6.12.16 עד תום ההליכים נגדו ובהסכמתו במסגרת בפ"ת 8163-11-16 ואף

התחייב שלא לשוב ולאחוז בהגה, מעידה על כך שהמשיב מקבל על עצמו התחייבויות בבית המשפט אך לא עומד בהן, באופן אשר פוגע באמון שבית המשפט יכול לתת בו. המשיב הרהיב עוז והתעלם מעונשי הפסילה אשר ניתנו נגדו באופן המעיד על זלזולו של המשיב בהחלטות שיפוטיות המופנות כלפיו ועל חוסר מורא מפני החוק.

מעבר לכך, עברו התעבורתי של המשיב מכביד בנסיבות העניין. המשיב נוהג משנת 1980 וצבר לחובתו 65 הרשעות קודמות, הכוללות בין היתר עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אי ציות להוראות שוטר במדים, נהיגה בקלות ראש, תאונה שגרמה לחבלה של ממש ועוד.

יחד עם זאת, הלכה היא כי יש לשאוף גם בנסיבות כמו התיק הנוכחי לכך שהפגיעה בחירותו של המשיב תהיה פחותה ממעצר מאחורי סורג ובריה ובלבד שניתן להשיג את אותה מטרה שעומדת מאחורי המעצר.

מעצר עד תום ההליכים הוא סנקציה חמורה ובשים לב לכך שלא מדובר במקדמה על חשבון עונש כלשהו, ראיתי לנכון לתת בידו של המשיב הזדמנות נוספת, תוך הרחקתו מכל צורה של נהיגה.

בבש"פ 2719/08 פארס נ' מ"י (1.4.08) פסק כב' השופט דנציגר כדלקמן:

"כלל ידוע הוא כי אין להורות על מעצרו של נאשם בביצוען של עבירות תעבורה עד תום ההליכים נגדו, אלא במקרים חריגים בלבד, בהם קיים חשש אמיתי כי אף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם [ראו למשל: בבש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]."

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי ניתן לנטרל ולאייץ את מסוכנותו של המשיב על ידי חלופת מעצר הכוללת בין היתר, מעצר בית מלא בפיקוח מתאים, הפקדה כספית משמעותית, התחייבות עצמית וערבויות של צדדים שלישיים שיפקחו על המשיב והרחקתו מכל צורה של נהיגה לרבות ע"י פסילתו עד לתום ההליכים כנגדו.

אני סבורה כי מעצר בית מלא במכלול נסיבותיו של תיק זה, בנוסף לתנאי השחרור הנוספים, יש בו כדי לאזן בצורה מידתית ונכונה בין הצורך להגן על הציבור בכללותו, לרבות ציבור המשתמשים בדרך מפני הסיכון שבנהיגתו של המשיב, לבין הזכות לחירות.

מצאתי כי אמו של המשיב, אשתו ובנו יכולים למלא תפקידים כמפקחים בצורה ראויה.

התוצאה מכל האמור היא, כי אני מורה על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים המצטברים הבאים:

1. המשיב ישוחרר לתנאי "מעצר בית מלא", קרי - הוא יהיה מוגבל בתנועותיו וישהה בביתו אשר ברח' קפלן 6 דירה 1, קרית ים, במשך כל שעות היממה, וזאת עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק 4286-01-17.

2. מעצר הבית המלא יהיה בפיקוח אמו של המשיב, גב' ברכה אלופי ת.ז. 041513805, אשתו של המשיב, גב' יוקי אלופי ת.ז. 053433900, ובנו של המשיב, מר אבשלום אלופי ת.ז. 204382535, ביחד ולחוד וזאת 24 שעות ביממה, והם ידווחו למשטרה על כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור. מובהר כי למשטרה זכות בכל עת לבקר בכתובת הנ"ל, על מנת לוודא כי המשיב מקיים את כל תנאי השחרור.

3. יופקד סך של 10,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית.

4. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור, לרבות התייצבותו להמשך ההליכים בתיק.

5. תחתמנה שלוש ערבויות צד ג' של כל אחד מהמפקחים, על סך 10,000 ₪ כל אחת, להבטחת תנאי השחרור, לרבות קיום תנאי מעצר הבית ומילוי חובת הפיקוח.

6. כל עוד לא התקיימו התנאים הנ"ל במלואם, ישאר המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

7. הפר המשיב, לאחר שחרורו, תנאי מתנאי השחרור ייעצר ויובא בפני שופט לאלתר.

תיק החקירה מוחזר לידי ב"כ המבקשת.

החלטה זו מהווה אסמכתא לשחרור.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ז, 12/01/2017 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

סך של 5000 ₪ יופקד היום. היתרה בסך 5000 ₪ תופקד עד ליום 16/1/17 בשעה 11:00.

הפקדת 5000 ₪ אשר ניתן להפקידם עד ליום 16/1/17 אינם מהווים תנאי לשחרור.

ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ז, 12/01/2017 במעמד הנוכחים.

